

איש חי
רב פעלים
רודף צדקה וחסד
ר'
משה שניצר
ז"ל
ב"ר מנחם מנדל ז"ל
תנצב"ה

מאורות הדף היומי

עלון שבועי ללומדי "הדף היומי"

האשה
החשובה הודפת
צדקה וחסד
מרת
ורדה שניצר
ע"ה
ב"ר מאיר ז"ל
תנצב"ה

יו"ל ע"י ביהמ"ד למגידי שיעור "דף היומי" בראשות הגר"ד קובלסקי שליט"א וע"י קרן ברכה ומוטי זיסר

גליון מס' 834

מסכת כתובות ק"ד - ק"י ♦ כלים א', ב' - א', ה'

בס"ד, כ"ח אייר תשע"ה

השבוע בגליון

- מה המקור לכך שצריך להקפיד על תור?
- עדות מימי בית שני על תור שמור

- דין הקדמת תלמיד חכם
- "תנא דבי אליהו" - אליהו הנביא?

דבר העורך

מנוחה ושמחה, אור ליהודים

יהודי נכבד, קורא נאמן של הגליון, הביא לנו ספר ובו מעשה מרגש על רבי רפאל לוי זצ"ל, בנו של רבי אריה לוי זצ"ל.

בספר זכרון תפארת רפאל שהוציאו בני משפחתו לזכרו, הם מספרים, כי בסמוך למקום משכנו התגורר אדם שנתפס לתאוות השתייה ולא הצליח להגמל הימנה. טיפה גררה טיפה, כוס - כוס, בקבוק - בקבוק, ולאחר תקופה היה מהלך שיכור ברחובות, לבושתם הרבה של בני משפחתו.

מטבע הדברים סערו וגעשו חיי המשפחה. כשראש המשפחה שתוי, אין לצפות להרבה. בליל שבת היה המצב קשה ביותר. הברנש ישב בראש השולחן, כיאה וכיאות לראש המשפחה, פיו מדיף ניחוחות חריפים וראשו אפוף אדי אלכוהול. גם במהלך הסעודה הוא לא נמנע מלשתות "לחיים", וכטוב לבו ביין נעשה לכל המסובים רע. ההתפרצויות היו בלתי נמנעות, הצעקות הדהדו ברחבי השכונה, והשכנים היו אובדי עצות.

כשנודע הדבר לרבי רפאל, החליט כי עליו לעשות מעשה, מתוך דאגה לבני המשפחה האומללים, ובליל שבת לאחר תפילת ערבית הוא סר לביתם.

בני הבית הופתעו לראות את דמותו האצילה על מפתנם. לאחר ברכת "גוט שבת" לבבית, נכנס רבי רפאל והחל לשוחח עם הבעל ההמום על המלאכים המלווים את האדם בליל שבת. לאחר דקות אחדות, החל לפום בצותא עם בני המשפחה "שלום

דף קו/א עשה דכבוד תורה עדיף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיא לדיניה

דין הקדמת תלמיד חכם

גמרתנו מספרת כי רב ענן פסל עצמו מלדון אדם אחד, מפני שהלה ביקש לתת לו דגים. שיגר, איפוא, רב ענן את נותן הדגים אל רב נחמן והפקיד בידו מכתב לרב נחמן בו ביקשו שידונו, מפני שהוא פסול לכך. למראה המכתב חשב רב נחמן כי נושא המכתב הוא קרובו של רב ענן ולפיכך ביקש לדונו מיד ולהקדימו על פני אחרים שעמדו להכנס להתדיין בפניו, וכך לזכות במצוות כיבוד תלמיד חכם, שמכבד את קרובו של רב ענן.

אמנם, מצווה על הדיין לדון את הבאים לפניו לפי סדר הגעתם ולא להקדים דין תורה על פני משנהו, שנאמר (דברים א/יז) "לא תכירו פנים בַּמִּשְׁפָּט פְּקוּטן בְּגַדְל תִּשְׁמְעוּן" (ראה סנהדרין ח/א), ברם, אמר רב נחמן: שתי מצוות עשה עומדות לפני; לכבד את התורה ואת לומדיה, ולהקדים את משפטם של הבאים ראשונים לדין, עדיף קיום מצוות עשה של כיבוד לומדי התורה, ולכן הקדים את דינו של אותו אדם. אכן, בהלכות דיינים פוסק השולחן ערוך (ח"מ סימן ט"ו סעיף א'): "צריך להקדים דין של תלמיד חכם ואפילו בא לבסוף".

חובה לכבד קרוב של תלמיד חכם? הלומד את גמרתנו מוצא עצמו תמה, הן אמנם נצטוונו לכבד תלמידי חכמים בכל מאודנו, אך כלום נצטוונו לכבד את קרוביהם? האם אי-מי קם בפני קרובו של תלמיד חכם? מדוע, איפוא, רב נחמן הקדים את דינו של זה שהיה סבור כי הוא קרובו של נחמן? גם הרמ"א (שם) פוסק: "אם קרובו בא לדין... צריכין לדון אותו תחילה מפני כבוד החכם". מדוע?

בעל שבות יעקב (שו"ת, חלק א' סימן קמ"ד) מבאר את גמרתנו, כי אכן "אין להעלות על הדעת כלל" שיש לכבד קרוב של תלמיד חכם רק מפני שהוא קרובו, ואך במקרה שהתלמיד חכם מביע את דעתו כי רצונו שיכבדו את קרובו יש לעשות כן מפני כבודו של התלמיד חכם [לגבי בנו של תלמיד חכם הוא כותב כי "אפשר" שחובה לכבדו]. באופן זה מבאר הערוך השולחן (שם) את פסקו של הרמ"א, כי מדובר שהתלמיד חכם מבקש את כבוד קרובו.

תלמיד חכם וקרוב, מי קודם? משהתוודענו לכך שכאשר התלמיד חכם מבקש לכבד את קרובו, חובה לעשות כן, עלינו לברר האם במצב כזה קרובו של תלמיד החכם כמוהו כחכם

צעילוי נשמת

מרת **רחל פריי** ע"ה

ב"ר ניסן ז"ל

נלב"ע ב' בסיון תשס"ו

תנצב"ה

צעילוי נשמת

מרת **חנה פייגא גרוס** ע"ה
בת הר"ר יקותיאל יהודה נוימן זצ"ל
נלב"ע כ"ט באייר תשנ"ח

מרת **יוטא ביילא לוינגר** ע"ה

בת הר"ר צבי פרידמן זצ"ל

נלב"ע כ"ט באייר תש"ן **תנצב"ה**

הונצחה ע"י ר' **שלום גרוס** הי"ו ורעייתו
מרת **פנינה פרל** תחי' לבית לוינגר - פתח תקוה

צעילוי נשמת

הר"ר **רפאל חוזינב** ז"ל
ב"ר אשר ז"ל נלב"ע כ"ז באייר תשס"ד

ומרת **מלכה חוזינב** ע"ה

בת רפאל וטובה ז"ל

נלב"ע כ"ה בטבת תשע"ב

תנצב"ה

לעילוי נשמת

מרת **בילא שווארץ** ע"ה ב"ר רפאל ז"ל

נלב"ע ז' אייר תשע"ג **תנצב"ה**

הונצחה ע"י המשפחה

נר ה'
נשמת
אדם

עצמו? כלומר, מה הדין אם הקרוב ממתין בתור ותלמיד חכם הגיע גם הוא לדין תורה, האם התלמיד חכם קודם לקרוב?

ובכן, הבה נקרא את ההלכה בשולחן ערוך במלואה ומתוכה יעמדו הדברים על תילם: "צריך הדיין שיקדים לדון הדין שבא לפניו תחילה. אבל צריך להקדים דין של תלמיד חכם אפילו בא לבסוף... רמ"א: ואם התלמיד חכם בעצמו לפני הדיינים, אפילו פתחו כבר בדין אחר דנין אותו תחילה כדי שלא יתבטל מלימודו. אבל אם קרובו בא לדין, אם פתחו בדין אחר אין צריכין לפסוק [- להפסיק], ואם לאו, צריכין לדון אותו תחילה, מפני כבוד החכם". נמצאנו למדים כי שני עניינים יש בהקדמת תלמיד חכם, האחד, מפני כבודו, והשני, שלא יכלה את זמנו בהמתנה ויתבטל מלימודו. ברוך, איפוא, כי תלמיד חכם קודם לקרובו של תלמיד חכם.

תלמיד חכם שנתבע - קודם? מעניין לגלות כי מחלוקת בנושא זה מושתתת על הדברים הנזכרים. נחלקו הפוסקים האם יש להקדים תלמיד חכם כשהוא התובע או גם במקרה שהוא הנתבע. השבות יעקב (שם) נוקט כי כבוד הוא להקדימו כאשר הוא התובע, אך מה כבוד יש לו בכך כשהוא הנתבע... ואילו פוסקים אחרים נוקטים כי יש להקדימו גם כאשר הוא נתבע כדי שלא יתבטל ויפסיד מתלמודו (ראה תומים סוף סימן ט"ו, שו"ת חוות יאיר סימן כ"א-כ"ג, זקן אהרן סימן ט"ו).

דף ק/א דהוה מתני ליה סדר דאליהו "תנא דבי אליהו" - אליהו הנביא?

בגמרתנו מסופר כי רב ענן זכה שאליהו הנביא זכור לטוב נגלה אליו פעמים רבות ולמד עמו. את דברי התורה שלמד עמו קיבץ רב ענן בסדר אליהו רבה וסדר אליהו זוטא. סדרים אלה מצויים בידינו בספר בשם תנא דבי אליהו.

מעניין לציין, כי המילה הראשונה בספר היא "ויגרש" ובשם הרוקח נמסר כי בכוונה נבחרה מילה זו לפתוח בה את הספר, כי היא בגימטריה תנא דבי אליהו [519].

במסכתות רבות נטועות אמרות בשם תנא דבי אליהו. בנוסף זה נעשה שימוש לכל האימרות שהובאו מבתי מדרשם של גדולי האומה, כגון "תנא דבי רבי ישמעאל" - שנו בבית מדרשו של רבי ישמעאל. באמור הגמרא "תנא דבי אליהו", למה כוונתה?

ובכן, יש שמסורת בידם כי מדובר באליהו הנביא, ובאמרה המפורסמת "תנא דבי אליהו, כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא", אף מוסיפים "תנא דבי אליהו זכור לטוב". ברם, בעל באר שבע (שו"ת סימן ע"א) טען, כי אליהו זה אינו אליהו הנביא שיבוא ויגאלנו, אלא הוא תנא בשם אליהו הנזכר בהקדמת הרמב"ם לסדר זרעים (ד"ה הפרק השביעי), שם מונה הרמב"ם בין היתר: "יהושע בן פרחיה, נתאי הארבל, חוני המעגל, אליהו. עיני בן הקוף...".

אולם החיד"א העוסק בנושא זה באחדים מספריו (ראה יעיר אוזן מערכת ת' אות כ', שם הגדולים מערכת ספרים אות ס' ס"ק ו', ובהשמטות לשער יוסף על הוריות) יצא חוצץ נגד דעה זו והוכיח כי הרמב"ם אינו מזכיר כלל תנא בשם אליהו, ואף לא יתכן שהרמב"ם יזכירו, מפני שהוא מונה שמות של **תנאים שהוזכרו במשנה**, ולכל הדעות באף משנה לא הובא דבר בשמו של תנא בשם אליהו. "אליהו" שמזכיר הרמב"ם הוא "אליהו עיני בן הקוף", המוזכר במסכת פרה (פרק ג' משנה ה'), ובניגוד לבאר שבע אשר נקט כי שתי שמות לפנינו, "אליהו" ו"עיני בן הקוף", מוכיח החיד"א מתוך המשנה כי שם אחד הוא - "אליהו עיני בן הקוף". "אליהו" לבדו, איפוא, לא הוזכר במשנה.

מאיך, הרשב"ץ, בספרו מגן אבות (חלק ג' פרק ג') נוקט כדעה בה אחז הבאר שבע כי מימרות בשם "תנא דבי אליהו" לא נאמרו על ידי אליהו הנביא זכור לטוב, שהנה, מוצאים אנו במסכת פסחים (צ/ב): "תנא דבי אליהו, רבי נתן אומר..." האם אליהו הנביא זכור לטוב יביא דברים בשם תנאים? לפי זה עולה כי התנא אליהו היה מאחרוני התנאים, אם הוא עוד ציטט דברים בשם רבי נתן [רבי נתן ערך את המשניות עם רבי, ושניהם היו בדור האחרון של התנאים]. לגבי טענה זו יש לציין, כי גם בספר תנא דבי אליהו עצמו מופיעים דברי תנאים רבים! (עיין שו"ת זכר יהוסף חלק ג', תהלוכות האגדות פרק ז' עמוד 626).

יש להעיר כי בתנא דבי אליהו המצוי בידינו, מופיעים במספר מקומות חישובי תאריכים שתקופת חישובם מורה כי נערכה לאחר תקופתו של רב ענן. כגון, חישוב כמה שנים חלפו מעת החורבן וכדומה. המקובל הוא כי זמנים אלה 'עודכנו' על ידי הסופרים והמעתיקים במשך השנים (פירוש ישועות יעקב לתנא דבי אליהו, ועיין שו"ת זכר יהוסף שם).

עליכם", הקשיב ביראת כבוד לקידוש שערך ראש המשפחה, ואף נשאר זמן ממושך אחר כך, כדי לוודא כי סעודת השבת מתנהלת על מי מנוחות, בהשקט ובשלווה.
כך נהג רבי רפאל מידי שבת בשבתו במשך תקופה ארוכה, והבעל אשר נוכח כי רבי רפאל מתאחר ביותר בסעודת השבת שלו עברו ועבור בני משפחתו, הטיב את דרכיו אט אט, מתוך יראת כבוד לרבי רפאל, כדי להופיע בסעודת השבת פקח וצלול.

★ ★ ★

אם מכור לטיפה המרה שינה את דרכיך לאחר שהשפיעה על נפשו העובדה שיהודי יקר מאחר לסעודת השבת בביתו ומתוך כך הבין עד כמה חשוב לו שהוא התנהג כיאות, האם אנו יכולים לתאר לעצמנו עד כמה תשפיע על נפש ילדינו העובדה שיראו אותנו יום יום מתנתקים מהכל והולכים ללמוד תורה?
הצטרפו עוד היום לשיעור דף היומי.
הנכם מוזמנים ליצור קשר עם מוקד מאורות הדף היומי לבירור השיעור הקרוב אליכם.
03-5775333

המעוניין לזכות את הרבים בסיפור מעניין, או בעובדה מרתקת שניתן ללמוד מהם מוסר השכל, מוזמן לפנות למערכת מאורות הדף היומי, ואנו נפרסם זאת בע"ה בטור זה. כתובתנו: ת.ד. 471 בני ברק.
פקס: 03-570-67-93 דוא"ל: mendelson@meorot.co.il

ברכת התורה, העורך

פנינים

דף קד/א אחת אומרת לו בא בשלום

מתקדם לכיוון השלום

הסביר הגר"א: חז"ל אמרו שבבריאת האדם השליך הקב"ה את האמת ארצה והשלום נותר במרום. לפי זה האדם כל ימיו מתקדם לכיוון השלום שנותר בשמים. ברם בחייו האדם 'הולך', מתקדם ומתרום, לכיוון השלום. ואילו במותו שאינו מתעלה יותר, הרי הוא רק "בא בשלום", מגיע אליו ותו לא... (פנינים משולחן הגר"א, בא).

דף קד/ב כל דהוה באשכבתיה דרבי מזומן הוא לחיי העוה"ב

מיתת צדיקים מכפרת

דעת רבי (שבועות י"ג ובכריתות ז') שיום הכיפורים מכפר גם בלא תשובה. (בירושלמי יומא א/א) נאמר, שמיתת צדיקים מכפרת כיום הכיפורים. מכיוון שלפי רבי מיתת צדיקים מכפרת גם ללא תשובה, בפטירתו של רבי נפסק בשמים כי תכפר מיטתו כשיתו, בלא תשובה, ולפיכך הוכרז "כל דהוה באשכבתיה דרבי" - אף בלא תשובה - מזומן הוא לחיי העולם הבא... (נחל יצחק).

דף קה/א שלוש מאות ותשעים וארבעה בתי דינין

זהירות בכבוד השואלים

פעם נשאל המהרי"ל דיסקין הלמאי לא יפנה את שואליו המרובים אל דיני העיר, ויקל מעליו עומס השאלות הזורמות אליו ומבטלות אותו מלימודו. ענה להם: עיינו נא במסכת שמחות פרק ח, ובכתובות דף קה.

דף קו/א עשה דכבוד תורה עדיף סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה

מה המקור לכך שצריך להקפיד על 'תור'?

בסוגייתנו מבואר, כי רב נחמן הקדים לדין תורה אדם שהוא סבר כי הוא קרובו של רב ענן - מפני כבודו של רב ענן, על פני אנשים שהמתינו בתור לדין תורה.

הלכות דיני קדימה לדין תורה מפורטות, והן מציינות כיצד יש לנהוג בכל מקרה לגופו, כפי שפוסקים הרמב"ם (הלכות סנהדרין פרק כ"א הלכה ו') והשולחן ערוך (ח"מ סימן ט"ז סעיף ב'): יתום קודם לאלמנה. אלמנה קודמת לתלמיד חכם. תלמיד חכם קודם לעם הארץ. אשה קודמת לאיש.

מן הגמרא עולה בבירור, כי בהעדר קדימות אישית, מי שהקדים לבוא - ראשון.

מהו המקור לכך? ובכן, במסכת סנהדרין (א/ח) הגמרא דורשת מפסוק שאין הדיין רשאי לדחות מלפניו מתדיין ולקבל לדין אדם שהגיע אחריו. ברם, יש המפרשים כי כוונת הברייתא היא לדין **שהתחיל** לדון, שאינו רשאי להפסיק את הדין כדי לקבל אחרים, ואין להוכיח מכאן כי על הדיין לקבל לדין את מי שהגיע ראשון (ראה שערי זבולון יו"ד סימן נ"ד, על פי דברי הדרישה).

מהו, איפוא, המקור לכך שיש להתנהג לפי סדר מסויים ואין אדם רשאי לנהוג בלא התחשבות בזולת?

שתי ספינות עוברות בנהר: ובכן, במסכת סנהדרין (לב/ב) מביאה הגמרא ברייתא: "צדק צדק תרדוף... כיצד? שתי ספינות עוברות בנהר ופגעו [- פגשו] זה בזה, אם עוברות שתיהן - שתיהן טובעות, בזה אחר זה - שתיהן עוברות. וכן שני גמלים שהיו עולים במעלות בית חורון ופגעו זה בזה, אם עלו שניהן - שניהן נופלין, בזה אחר זה - שניהן עולין. הא כיצד? [- כיצד יש לנהוג?] טעונה ושאינה טעונה - תידחה שאינה טעונה מפני טעונה. קרובה ושאינה קרובה - תידחה קרובה מפני שאינה קרובה. היו שתיהן קרובות, שתיהן רחוקות - הטל פשרה ביניהן, ומעלות שכר זו לזו", וכך נפסק להלכה (שולחן ערוך ח"מ סימן רע"ב סעיף י"ד).

מהלכה זו עולה בבירור, כי אם אחת הספינות הקדימה להגיע לפני חברתה, הרי היא קודמת לה, ואין עובדת היות הספינה המאחרת - טעונה, יכולה לשמש כעילה להקדימה למעבר, שהרי הברייתא מתייחסת לשתי ספינות שפגשו זו את זו. המאירי (שם) כותב על כך: "**ואם הכל שווה - מקדימים לקודם**" (וכך עולה מדברי הטור ח"מ סימן רע"ב, עיי"ש בפרישה ס"ק י"ח), כלומר, המקדים להגיע, קודם לאחרים. עם זאת, פעמים הצדק מחייב להקדים גם את המאחר: "כל שאנו רואים שיכול לסבול העיכוב ביותר ידחה מפני חברו... בריא מפני חולה... אף לענין הדין אמרו שאם היו לפני הדיין הרבה בעלי דינים, מקדימים יתום לאלמנה, ואלמנה לתלמיד חכם...".

את מקורה של הלכה זו מסביר המאירי כי יש דברים שאין עליהם הלכה מפורשת "ואתה צריך לחזור בהם אחר מה שראוי יותר להכריע... דרך פשרה ומדה מעולה... [- כנאמר] "צדק צדק תרדוף".

עדות מימי בית שני על תור שמור: עדות קדומה על שמירת תור נשתמרה בעדותו של רומאי בן תקופת בית שני אשר העיד על סדר הקרבת קרבן פסח מראשיתו (עדותו מובאת בסידור בית יעקב ליעב"ץ). על קניית קרבן הפסח הוא מספר: "ובהגיע יום העשור [- י בניסן] היו יוצאים כולם לקנות את הזבח הנקרא אצלם פסח. ומתקנת היהודים שכשיוצאים לעבודה זו לא יאמר שום אדם לחבירו 'גש הלאה!' או שיאמר 'הניחני ואעבור!' אפילו היה האחרון שלמה או דוד מלכם. ושאלתי לכהנים כי זה אינו מדרך המוסר, והשיבו כי הוא להראות שאין גבהות לפני המקום בזמן הכנת עבודתו, כל שכן בעבודתו ממש, ובאותן שעות כולם שווים לטובה".

התור נשמר, איפוא, בקפדנות, וגם נכבדים לא הוקדמו לתחילת התור כדי להראות שבקיום מצוות כל ישראל חשובים בשווה לפני המקום ברוך הוא.

לסיום נביא כי יש מקום לדון אם דיני קדימה אלה תקפים גם כאשר האנשים שייאלצו להמתין ולוותר על תורם יפסידו ממון מפני ביטול מלאכה (ראה שערי זבולון שם).

עיינו ומצאו:

במסכת שמחות נאמר שרבן גמליאל אמר לרבי ישמעאל כהן גדול, שהיה מעשרת הרוגי מלכות, שמה שנגזר עליו להיהרג הוא אולי על עיכוב תשובה לאחד משאליו. במשנתנו נאמר שהיו בירושלים שלש מאות תשעים וארבעה בתי דינים. הרי אף שהיו בתי דינים ודיינים ומורי הוראות עד אין סוף, בכל זאת אם משום מה בחר מישהו להטריד בשאלתו דוקא את הכהן הגדול, עליו להיפנות אליו מכל עיסוקיו ולא לעכבו כלל...

דף קט/א ופשט לו את הרגל

מטרת הרגליים

בעיריות מזרח אירופה היו אומרים: לשם מה יהודי צריך רגליים? הלא לברית - מביאים אותו, לבר מצוה - מעלים אותו, לחופה - מוליכים אותו, לקבורה - נושאים אותו. ורגל למה לו? **חזרו** וישבו: כדי שיוכל לפשוט רגל...

דף קי/ב כל ימי עני רעים... בן סירא אומר אף לילות

כל - מה מרבה?

לכאורה דברי בן סירא מיותרים, שהלא דרשו חז"ל על אודות זכירת יציאת מצרים "ימי חיך - הימים, כל ימי חיך - הלילות", ואף כאן נדרוש "כל ימי עני" - הלילות?

ביאר המגיד מפלאצק: הלא אמרו בסוגיה "והאיכא שבתות וימים טובים? כדשמואל דאמר שמואל שינוי וסת תחלת חולי מעים", ונמצא שבהחלט ניתן לומר שה"כל" מרבה שבתות וימים טובים. ונצרך איפוא ריבוי מיוחד ללילות (הגדה של פסח, מגיד צדק).

דף קי/ב תחילת חולי מעים

עני בריא

בשפת האידיש מקובל לקרוא לעני ואביון המופלג בעניות "עני בריא" (א געזונטער ארימאן).

הסביר רבי ברוך מרדכי ליפשיץ, רבה של ביברויסק:

חז"ל אמרו ששינוי הרגלי אכילה אצל עני, באוכלו בשבת מאכלים טובים מכדי הרגלו בחול, גורם לו חולי מעים. לכן, אומרת הגמרא, "כל ימי עני רעים".

מענה, העני המופלג, שאף לשבת אין לו מה לאכול - הרי הוא "עני בריא"...

לעילוי נשמת

מרת **שושנה רייזי בוקסבוים** ע"ה

ב"ד ברוך ורחל ז"ל

נלב"ע א' בסיון תשס"ג

תנצב"ה

הונצחה ע"י אחותה **אלה ריף**
ומשפחתה שיחיו - פתח תקוה

לעילוי נשמת אבי מורי

ר' **משה יוסף בלוגרינד** ז"ל ב"ד אברהם מרדכי ז"ל

נלב"ע א' בסיון תשמ"ח **תנצב"ה**

הונצח ע"י בנו ידידנו ר' **חיים דוד בלוגרינד** הי"ו

נר ה'
נשמת
אדם

חדש! מסכת נדרים

מאורות המשנה - מבוארות
כולל משניות כלים עם איורים

הדפסה מהודרת, אותיות מאירות
עיניים, צבע ייחודי להקלת הלימוד

מאורות ההלכה - הלכה לכל יום

להזמנת הגמרא: 1-700-500-151

מקרר
או
ערכה

מקרר beko,
מתאים לשימוש
בית הכנסת
בשווי 2,200 ₪
במתנה!

ערכת
מוצרי חשמול
לבית הכנסת
בשווי 2,200 ₪
במתנה!

+

ערכת
10 גמרות
מסכת נדרים
בשווי 490 ₪
במתנה!

פותרים דף חדש!

גבאי בתי הכנסת המייסדים שיעור דף יומי חדש יהיו זכאים לערכת גמרות
מסכת נדרים במתנה ולערכת מוצרי חשמול מיוחדת לבית הכנסת מתנת טרקלין
חשמול כהלכה.

לפרטים נוספים התקשרו אלינו: 052-7108658
או בדוא"ל: hadasa@meorot.co.il

התמונות להמחשה בלבד. בכפוף לתקנון. *ערכת המוצרים כוללת: מיחם ענק 100 כוסות, תנור טורבו 60 לי', פלטת שבת ענקית, מיקרוגל, מאוורר וקומקום נשלף.

טרקלין חשמל כהלכה
משלמים פחות

